

Luigi Pirandello & Jiří Zygma

Ubohý panovník

parafráze na divadelní hru Luigiho Pirandella Jindřich IV.

Luigi Pirandello X Jiří Zygma

U B O H Ý P A N O V N Í K

(dle Pirandellova Jindřicha IV.)

- hra o třech dějstvích -

O s o b y :

Jindřich IV. X *blázen, spisovatel a prezident*

Matylda X *první dáma v herectví*

Frýda X *její dcera a dvojnice*

Tito X *Matyldin milenec; aristokrat i mnich*

Karel X *Frýdin snoubenec; šlechtic*

Doktor X *intelektuál + profesor*

Komorník X *průvodce, kancléř, sluha*

Maklér

Magnát = *rádcové*

Manažer

Kašpar X *mluvčí a žvanil*

Děje se na Hradě za našich dnů.

Dějství první

„Trůnní síň“ pana prezidenta. Je vybavena prvorepublikovým přepychem; scéna však nemusí představovat místnost nutně realisticky – stačí vše naznačit pouze v symbolech – trůn (křeslo, může být i houpací), po jehož bocích visí na stěně dvě velké fotografie, představující Jindřicha a Matyldu.

Oba jsou na nich vyfoceni v odpovídajícím oblečení, tzn. reprezentativním. Vchod do místnosti je vpravo i vlevo, u jedněch z dveří visí zrcadlo. Ze tmy se najednou vynoří 3M – Maklér, Magnát a Manažer spolu s Kašparem. Všichni jsou oblečeni v černobílých kvádrech s „vtipnými“ vázankami a za pasem mají mobilní telefony, s nimiž v průběhu hry manipulují, popř. si pohrávají i s drogami (Kašpar je jen v obleku a má silný pásek). Jsou najati ambiciózním Karlem, aby Jindřichu „pomáhali“ – tím, že se časem postarají o jeho sesazení. Zřejmě jim jde o mocenský postup, který zakrývají neprůhlednými brýlemi. V trůnní síni jsou tajně a zprostředkovaně přes Kašpara.

Kašpar Ticho!

Maklér Nejde sem nikdo?

Magnát Hele, máš sirky?

Maklér Chceš tady kouřit?

Magnát Jen si dám pár šluků. /zapálí hašíš/ Ubohý panovník.
/předá cigaretu manažerovi/

Kašpar Z týchle historie já neznám ani ň. Víte, kdo jsem a jaké by jste z toho mohli mít problémy?

Maklér Historická jména! Myslíš, že se tě bojíme?

Magnát Copak z toho nemáš prospěch?

Maklér Když už jsme u té historie, někde stojí psáno, že vysoké panstvo mělo císaře v nenávisti, protože si za své milence vybíral jinochy z nízkého rodu.

Magnát To jsme jako my, víš?

Kašpar Copak vás někdo obtěžoval?

Manažer Nač my tady trčíme v těchle kostýmech?

Kašpar Budte rádi, že jste se sem dostali.

Manažer Mně se nic neřekne. Mně se nikdy nic neřekne.

Maklér Něco zruba víš, ne?

Manažer Ne.

Maklér Až tady s náma budeš žít, tak poznáš, co a jak.

Manažer Ale já se tady nechci zbláznit.

Maklér A proč by ses měl zbláznit? Budeš se bavit.

Manažer Já vážně nevím vůbec nic. Nechcete mě aspoň trochu zasvětit? */je zkouřený a směje se/*

Magnát Nech to na nás. Až přijde čas, dozvíš se všechno.

Manažer Kdo je třeba na tom portrétu?

Maklér To je jako náš pán a jeho vysněná choť.

Manažer Vysněná?

Maklér Jeho pravá žena žije v ústraní.

Manažer V ústraní?

Magnát Všechno pochopíš, neboj se.

Kašpar Radši už pojdte. Každou chvíli by sem moh někdo přijít.

Zleva vstoupí komorník v černobílém obleku – hábitu.

Kašpar Co tenhle tady dělá?

Komorník Co tady děláte?

Magnát Spíš, co vy tady děláte? Pryč! */rozběhne se, aby vyhnal komorníka ze dveří/*

Maklér Podvraťáku!

Manažer Pryč odsud!

Komorník Nechte toho a otevřete okna. Je tu smrad.

Magnát Zmiz!

Komorník Předě mnou si na nic nemusíte hrát. Víte, kdo přijel?